

ført Eksempler paa her, er det Rumlerier og landsskadelige Rumlerier.

Maa jeg med Hensyn til det andet Spørgsmaal om Haandværkerne sige, at jeg ikke talte om Haderslev. Jeg nævnte udtrykkelig to bestemte Byer, nemlig Sønderborg og Tønder, saaledes at vore Myndigheder kunde konstatere, om det, jeg sagde, var rigtigt eller ikke.

Niels Frederiksen: Jeg har en Bemærkning at gøre til den højtærede Landbrugsminister i Anledning af det Svar, han gav mig paa min Forespørgsel om, hvad man fra hans og den høje Regerings Side vilde gøre i Retning af at skaffe Jord frem hurtigst muligt. Det fremgik af den højtærede Landbrugsministers Svar, at han agter at fremsætte et Lovforslag her i Tinget om Erhvervelse af Jord, det saakaldte fjerde Jordlovsforslag. Jeg vil bede ham om, at dette Lovforslag maa blive fremsat hurtigst muligt, for at det kan blive vedtaget saa betids, at de Hundreder af Ansøgere, der ikke kan imødekommes ved Hjælp af de Arealer, vi raader over i Kraft af de Jordlove, vi nu har, kan gøre Brug af og faa Gavn af en saadan Lovgivning allerede i det kommende Foraar.

Angaaende de haanlige Bemærkninger, som den højtærede Landbrugsminister fremsatte om den Tanke, jeg udkastede til Overvejelse, vil jeg kun bemærke følgende: Den højtærede Landbrugsminister skulde citere mig rigtigt, naar han omtaler det, jeg har sagt. Jeg har ikke stillet noget Forslag om at rejse et Laan paa 600 Mill. Kr.; jeg henstillede kun til Overvejelse, om man vilde gaa hurtigere frem. Og angaaende Ansvarer for, at man fra Statens Side stiftede Laan til Fremme af en Reformlovgivning som den, jeg gjorde mig til Talsmand for, saa tror jeg, jeg trygt vilde kunne paatage mig det. Den højtærede Landbrugsminister sagde tillige, at det kunde vistnok ikke nytte, at han fra sit høje Stade imødekom min Anmodning i saa Henseende, thi hvis han prøvede at skaffe Udvej for 600 Mill. Kr., vilde jeg forlange 1 200 Mill. Kr. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister slutter fra sig sely til andre og mener, at politiske Spørgsmaal er af den Slags Ting, som man kun driver Partiagtation med. Jeg vil gerne i denne Forbindelse gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at hvis han i nogen Grad har fulgt det Arbejde, jeg har haft med at gøre de sidste Aar, tror jeg dog, han vil finde det dokumenteret for mit Vedkommende, at jeg med Hensyn til den Sag, jeg

gjorde mig til Talsmand for under Finanslovdebatten, har gjort alt, hvad jeg kunde, for at føre en Realitetspolitik paa disse Omraader. Jeg tror, at man uden at krænke den højtærede Minister kan sige, at paa disse Felter har man aldrig set ham eller hans Arbejde før. Derfor finder jeg det dristigt af ham at slutte paa den Maade, han gjorde; det kunde han uden at have gjort sig selv mindre have undladt.

Den Interesse, som er vakt under Finanslovdebatten for hele det store Spørgsmaal om Jordlovgivningens Fortsættelse, viser, at det er et af de allerstørste politiske Spørgsmaal i Øjeblikket. Jeg skal slet ikke komme ind paa de Bemærkninger, der er fremkommet om dette Spørgsmaal under Finanslovdebatten, vi haaber jo og venter, at et Lovforslag om denne Sag hurtigst vil fremkomme, og det vil da være Tidspunktet at drøfte disse Forhold.

Jeg vil slutte med at udtale min Tak til det ærede Medlem Hr. Martin Hansen for de Bemærkninger, han fremsatte i Gaar. De viste, at han paa mange Maader var stærkt inde paa de Anskuelser med Hensyn til dette Forhold, som vort Parti har givet Udtryk Gang paa Gang. Særlig takker jeg ham for en Bemærkning om, at han haabede, at naar det fjerde Lovforslag fremkom, vilde det blive under en saadan Form, at den Jord, som erhverves derigennem, ikke paa almindelig Maade blev Genstand for fri Omsætning og derigennem kastet ud i Spekulationen, saaledes som vi tidligere har set det ved Lovgivning paa Landboomraadet. Jeg ser deri et Bevis for, at det ærede Medlem indenfor sit Parti vil gøre, hvad han formaar, for at der gennem dette Forslag kan fremkomme nogenlunde rimelige Vilkaar for Brugerne, saa at vi kan naa til det bedst mulige Resultat, hvad vi alle ønsker.

Zahle: Den Maade, hvorpaa mit Partis Ordfører (Rode) har talt under denne Forhandling, har forekommet mig saa fuldkommen fyldestgørende og har været det for mig, at jeg ikke har nogen Grund til at blande mig i den almindelige Forhandling, og jeg vilde derfor have kunnet undlade at tage Ordet, hvis jeg ikke havde haft en bestemt Anledning dertil. Min Anledning er den Dom, som Østre Landsret afsagde den 25. Oktober i Aar, og ved hvilken den omstødte Loven af 4. Oktober 1919 om Løsning af det fideikommissariske Bånd paa Len og Stamhuse. Med denne Lovs Omstødelse bortfalder Grundlaget for den dertil knyttede Jordreform, som er den største